

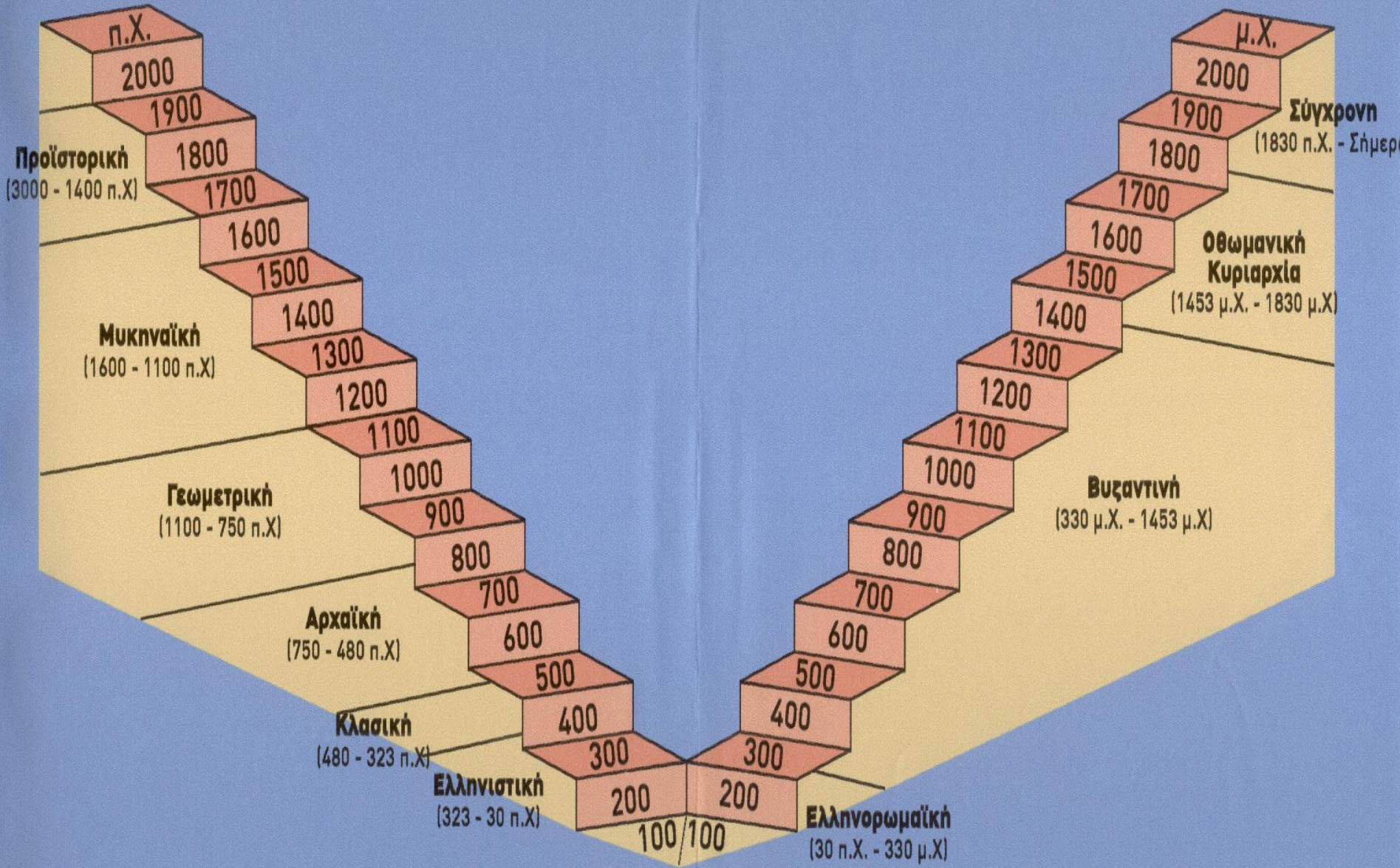
Ο ελληνορωμαϊκός Αλέξανδρος

Ηλίας Κουλακιώτης

Διάγραμμα παρουσίασης

- 1. Εισαγωγή: Από την ελληνιστική στη ρωμαϊκή οικουμένη**
- 2. Το πρόβλημα των ιστορικών πηγών**
- 3. Ο Αλέξανδρος και ο ελληνορωμαϊκός κόσμος: Από τον «εξελληνισμό» των Ρωμαίων στον «εκρωμαϊσμό» του Αλεξάνδρου.**
- 4. Η ύστερη *res publica* και οι ρωμαίοι *imperatores*
(1^{ος} - 2^{ος} αι. π.Χ.)**
- 5. Η Ηγεμονία των Ρωμαίων και οι πεφωτισμένοι ηγεμόνες (1^{ος} - 2^{ος} αι. μ.Χ.)**
- 6. Το τέλος της πεφωτισμένης Ηγεμονίας και ο δρόμος προς τη Δεσποτεία (3^{ος} αι. μ.Χ.)**
- 7. Συμπεράσματα**

Περίοδοι του Ελληνικού Πολιτισμού

Head of Alexander, Pella

MAP I

ANCIENT MACEDONIA

The approximate boundaries of Macedonia proper before the Roman conquest are marked by a broken line.

O C E A N

Hyperboreans

R H I P A E A N M O N T A I N S

E U R O P E

THRACE

Euxine sea

Lake Maeotis

Issedones

Caspian Gulf

Lydians

ARMENIA

Indians

R. Indus

SYRIA

ARABIA

persian gulf

LIBYA

R. Nile

A S

O C E A N

R. Eridanus

R. Ister

Tin Islands

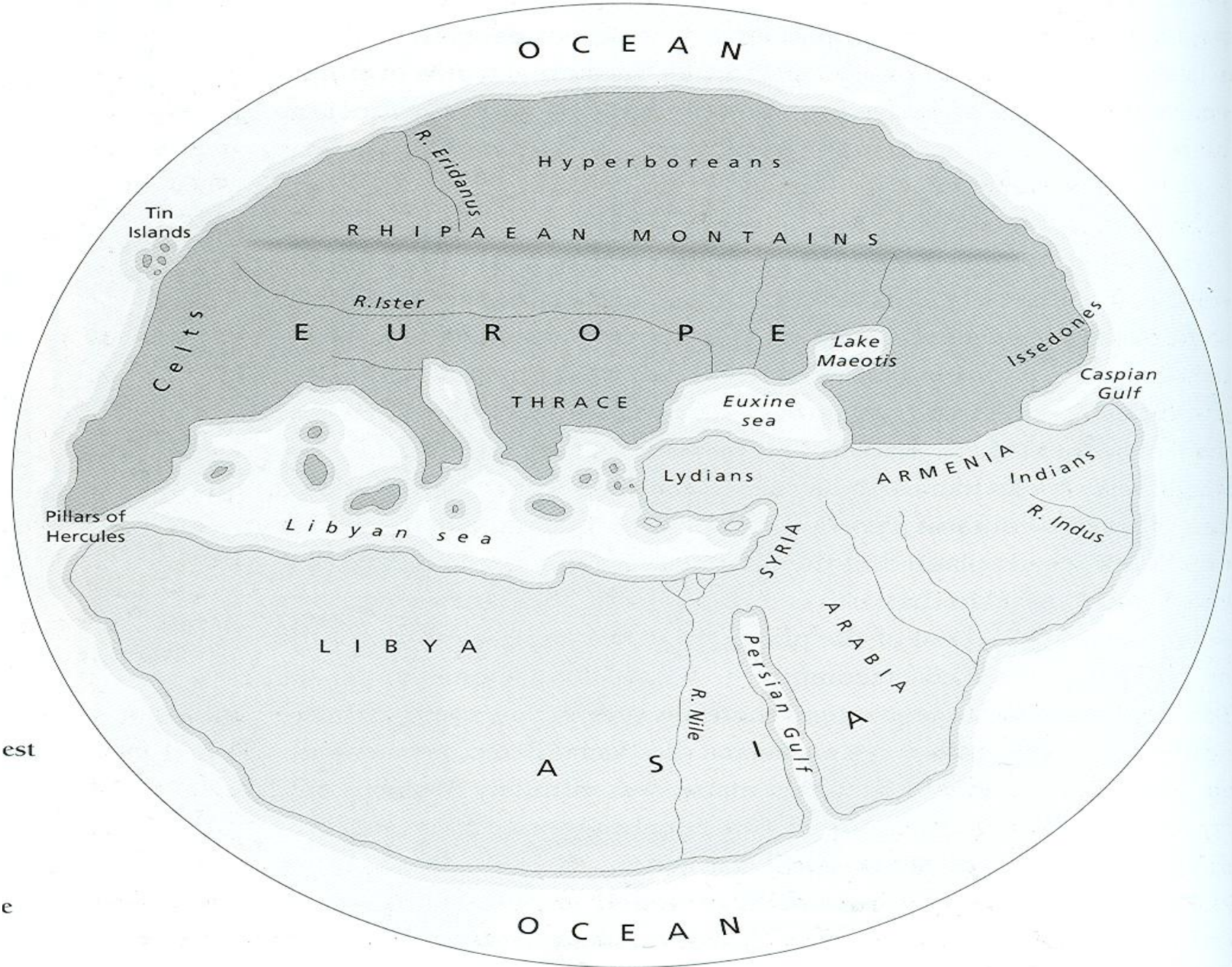
Celts

Pillars of Hercules

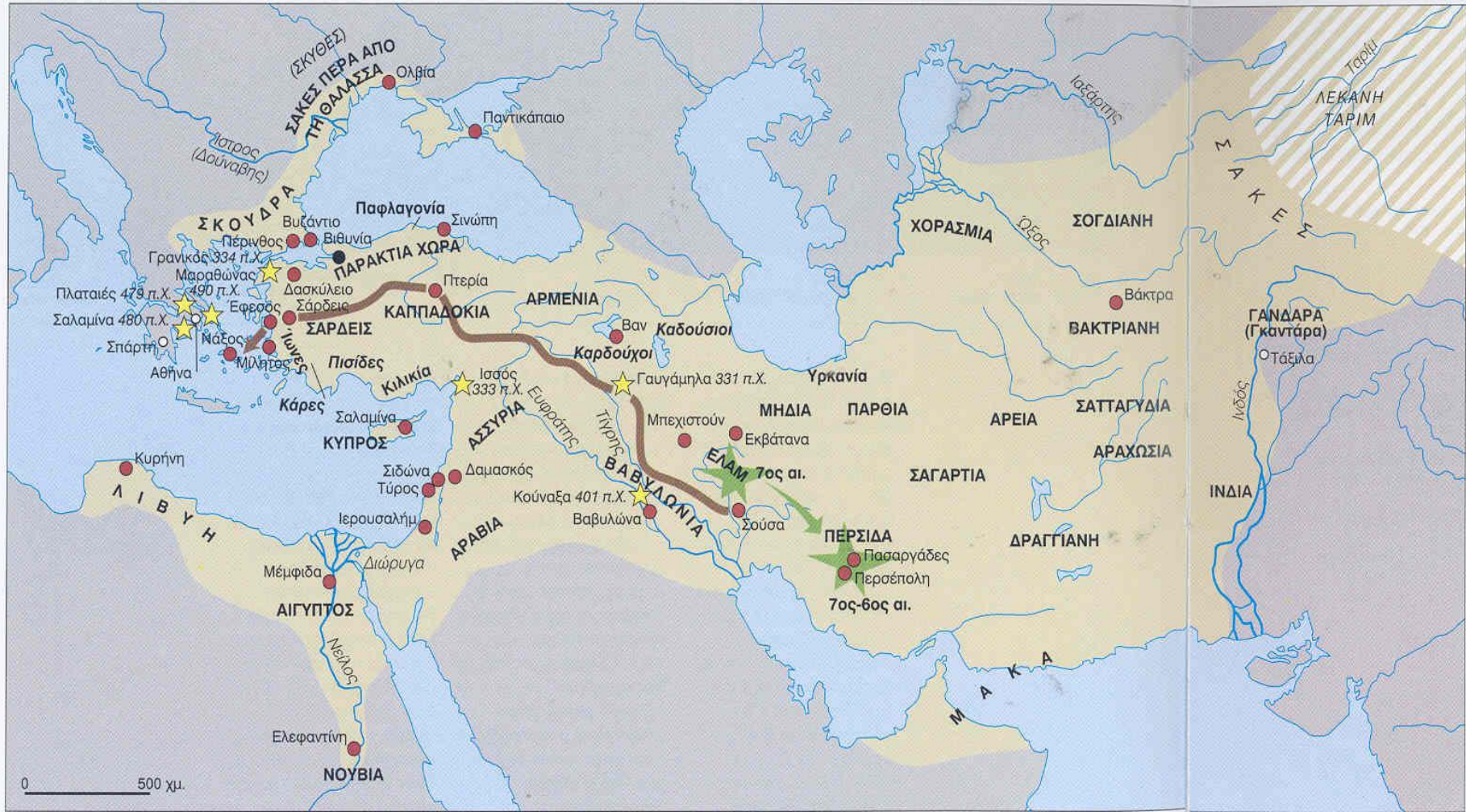
Libyan sea

est

e

Β. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΧΑΙΜΕΝΙΔΩΝ

★ Κέντρα εξουσίας των Αχαιμενιδών

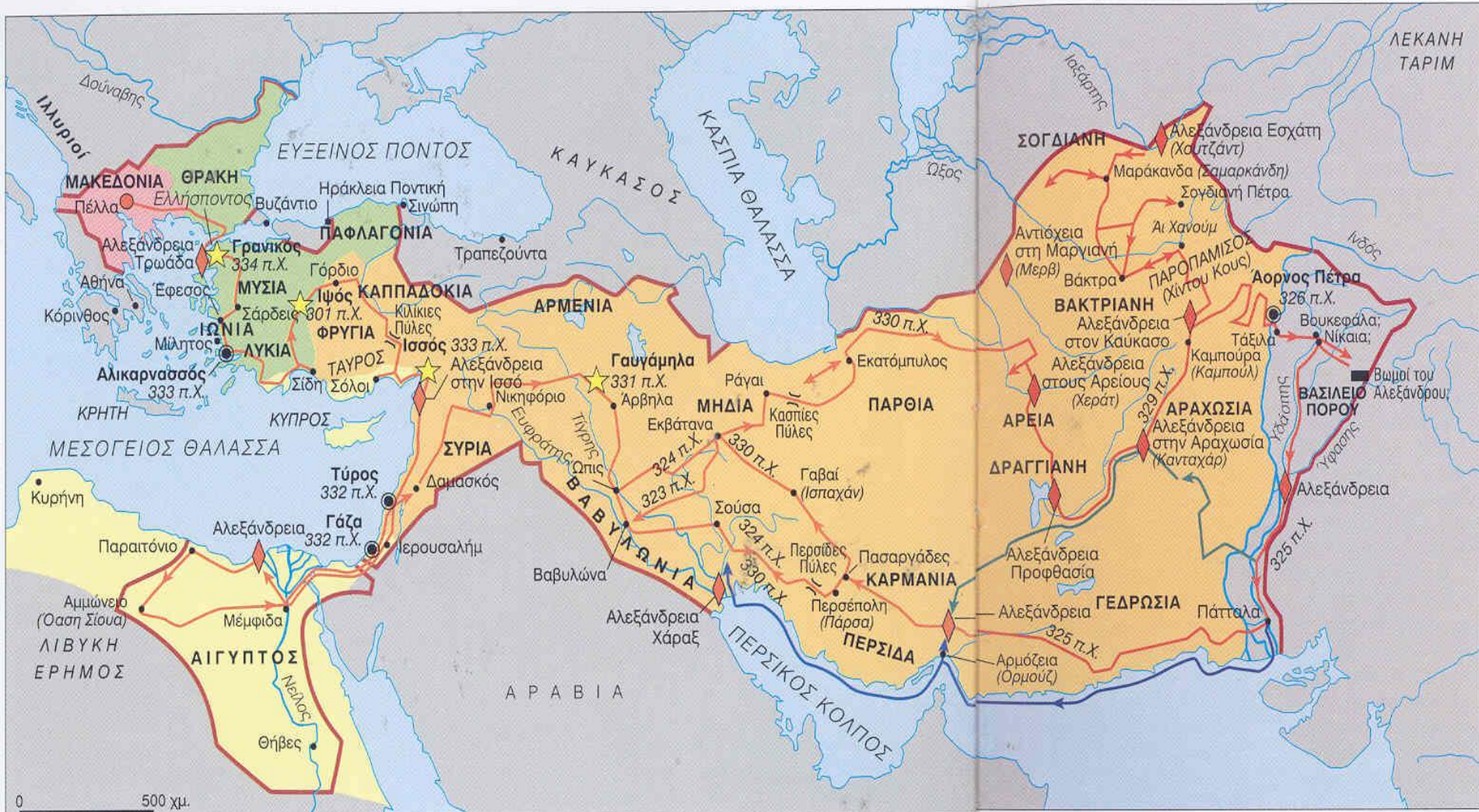
● Μέγιστη επέκταση της αυτοκρατορίας των Αχαιμενιδών

ΑΣΣΥΡΙΑ Στρατηγείες του Δαρείου Α' και του Ξέρξη Α', α' μισό του 5ου αι. π.Χ. (σύμφωνα με τις επιγραφές των Μπεχιστούν και Περσέπολης)

— Βασιλική Οδός

★ Μάχες

Α. Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

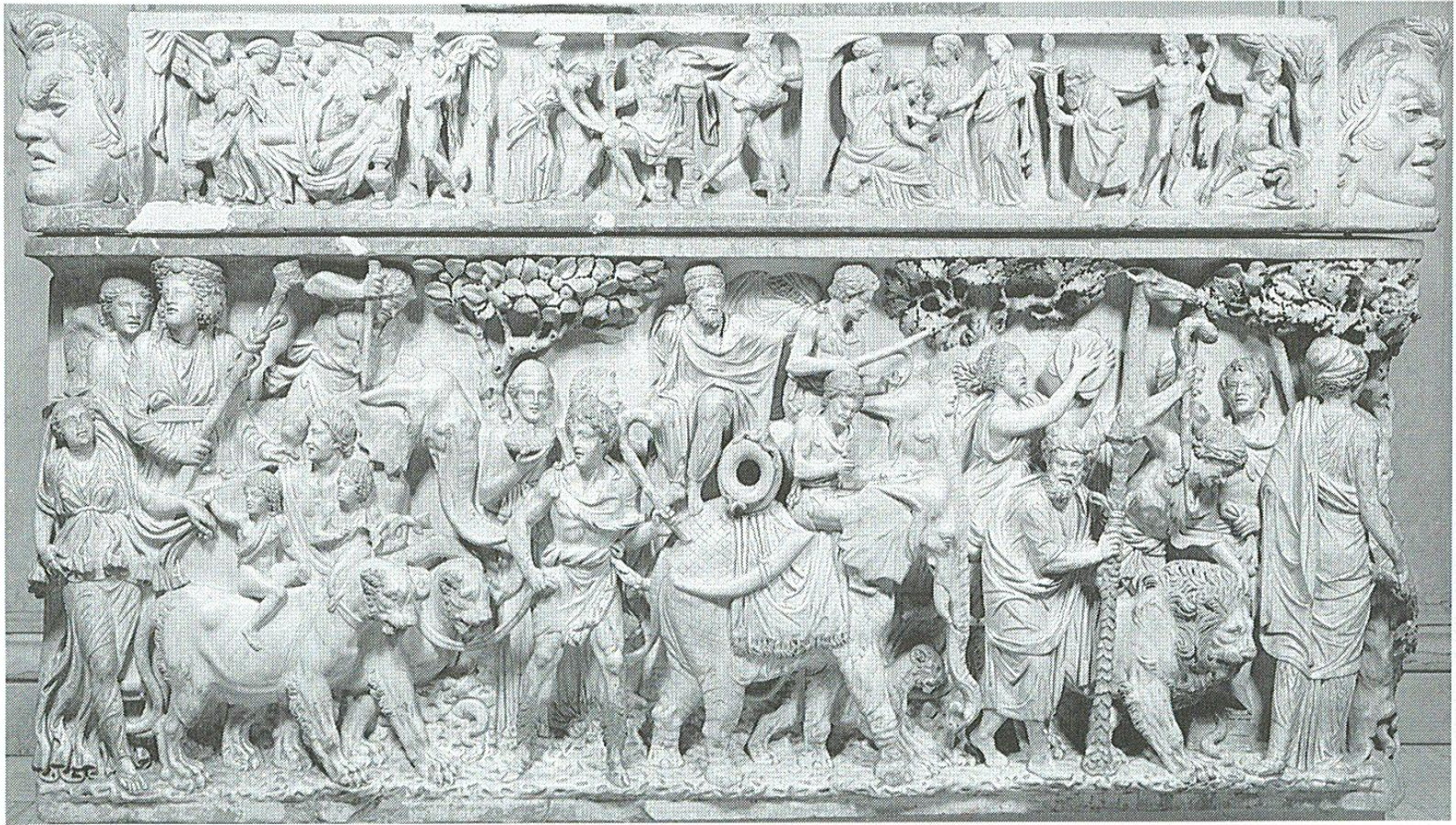
- Πορεία του Μ. Αλεξάνδρου από το 334 ως το 324 π.Χ.
- Πορεία του Κρατερού, 325 π.Χ.
- Πλους του Νεάρχου, 325 π.Χ.

- ★ Μάχες
- Πολιορκίες

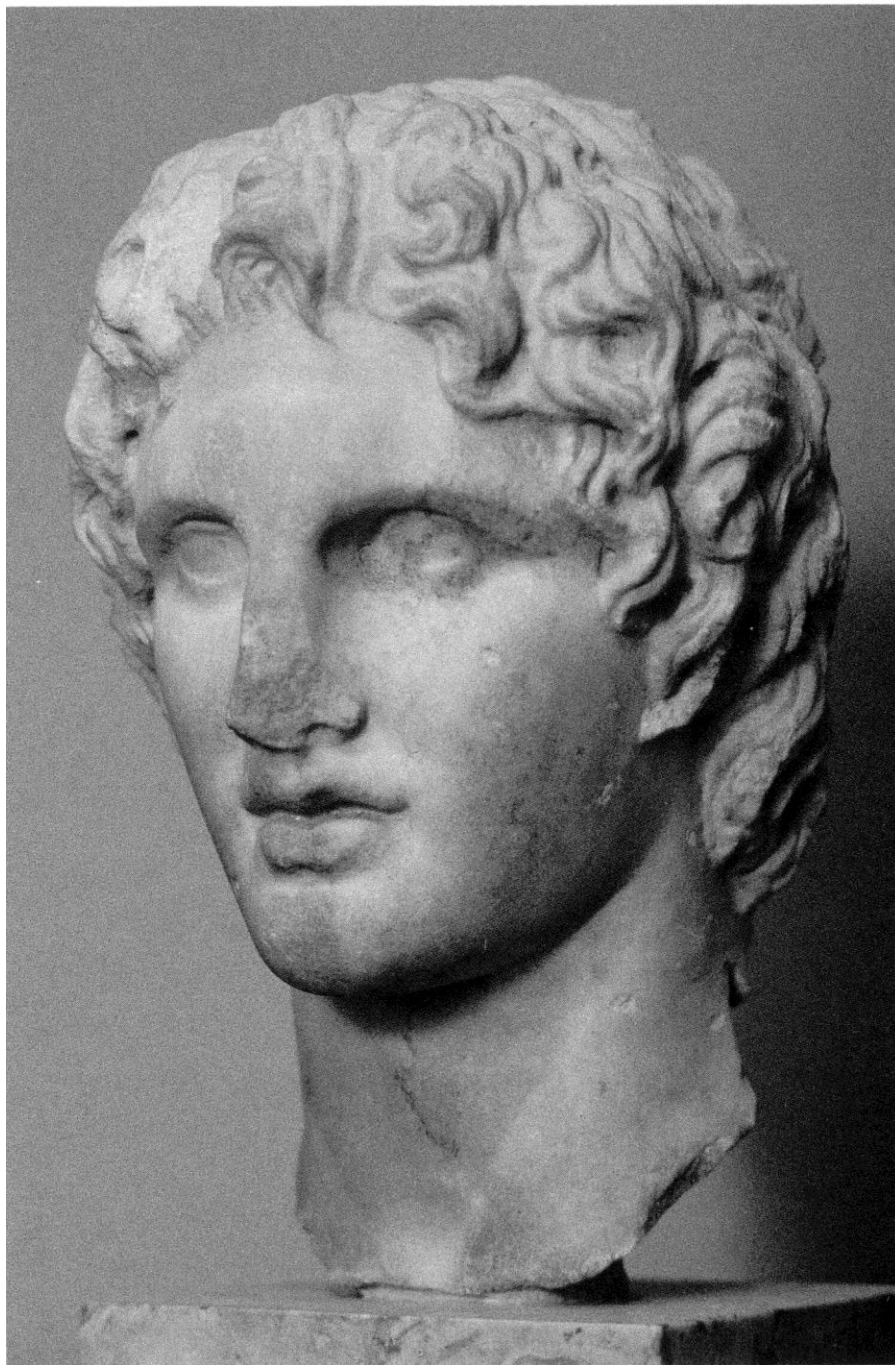
- ◆ Πόλεις που ίδρυσε ο Μ. Αλέξανδρος
- Όρια του κράτους του Μ. Αλεξάνδρου

- Ο ελληνιστικός κόσμος μετά τη μάχη της Ιψού το 301 π.Χ.
■ Σέλευκος	■ Λυσίμαχος
■ Κάσσανδρος	■ Πτολεμαίος

86. Roman sarcophagus with the Indian triumph of Dionysos. Ca. A.D. 170–200.
Baltimore.

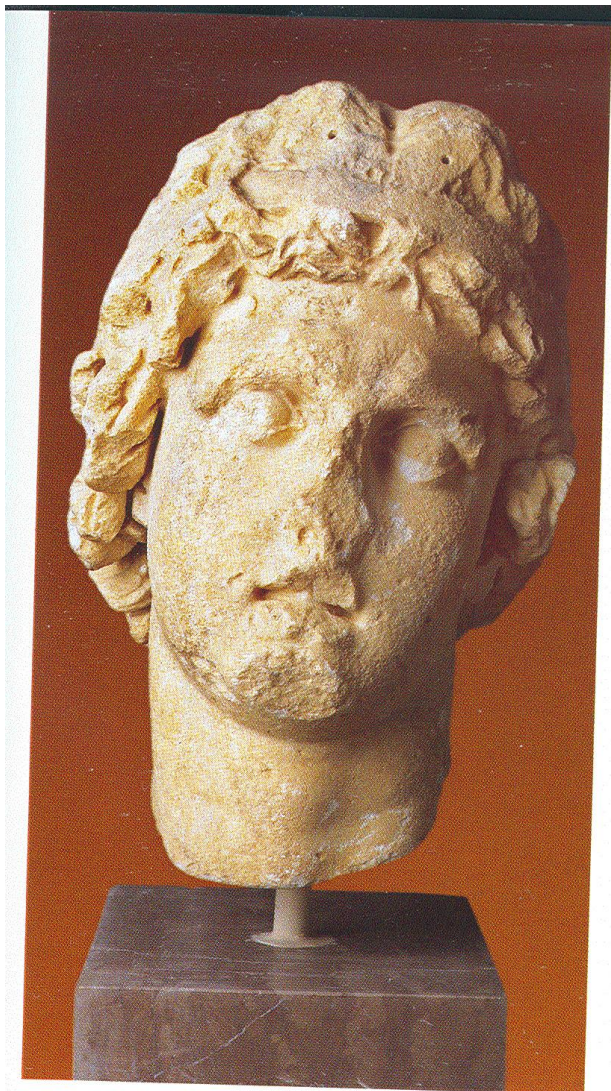

1. Akropolis Alexander (perhaps a copy). Ca. 338–330 B.C. Athens.

Κικέρων, *Ad Att.*, 13, 4: *Quid? Tu non vides ipsum illum Aristoteli discipulum summo ingenio, summa modestia, posteaquam rex appellatus sit, superbum, crudelem, immoderatum fuisse? Quid? Tu hunc de pompa Quirini contubernalem his nostris moderatis epistulis laetaturum putas? “*

Λοιπόν; Δεν βλέπεις πως ακόμη και ο ίδιος ο μαθητής του Αριστοτέλη, ο τόσο ιδιοφυής και εγκρατής, μόλις αναδείχτηκε σε βασιλιά (εννοείται των Περσών) έγινε αλλαζών, σκληρός και ασυγκράτητος; Λοιπόν, πιστεύεις τώρα πως ο συγκάτοικος του (θεού) Κυρίνου θα χαρεί με τις δικές μας μετριοπαθείς επιστολές;

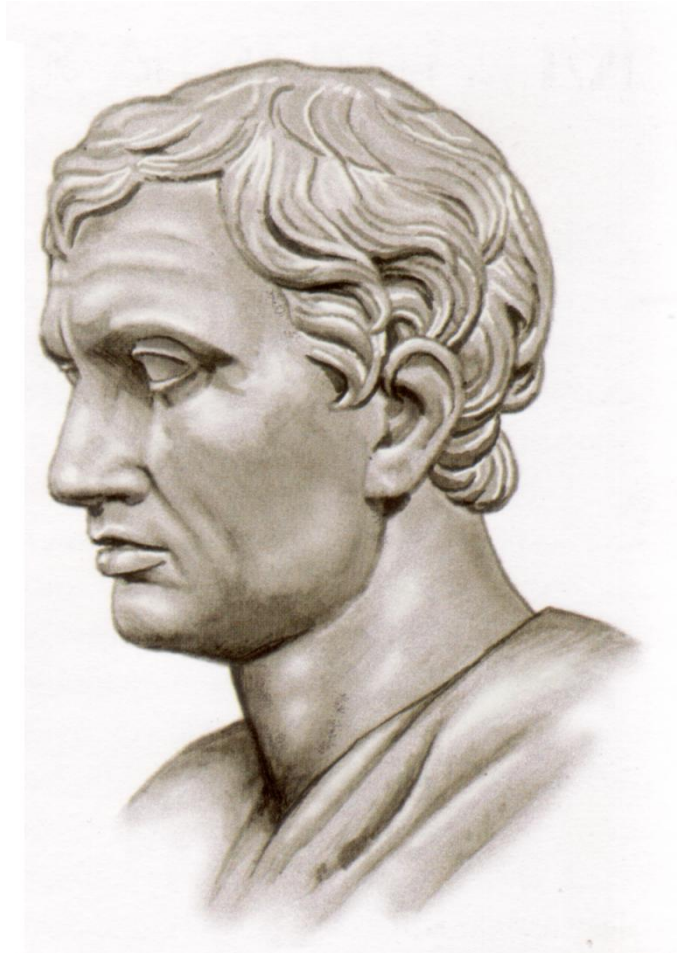
Πρβλ. Κούρτ., 8, 7, 13: *Persarum ergo, non Macedonum regem occidere voluimus*

75. Το κολοσσικό κεφάλι A 4184 από πελώριο (υψ. 3μ.) λατρευτικό άγαλμα που βρέθηκε στην περιοχή του Δωδεκάθεου, με τα ιδεαλιστικά χαρακτηριστικά παριστάνει κάποιον ηγεμόνα με διάδημα. Μερικοί το σχετίζουν με τον Δημήτριο Πολιορκητή, άλλοι με τον Μέγα Αλέξανδρο· τα «κερατάκια του Πανός» που υπονοούν οι δύο τρύπες πάνω από το μέτωπο, τα οποία συναντώνται σε κεφάλια του Αλεξάνδρου, συνηγορούν για την συσχέτιση με τον τελευταίο.

Μιθριδάτης Στ' Εὐπάτωρ. (121 – 63 π.Χ.)

Γναῖος Πομπήιος. (106 – 48 π.Χ.)

- Πλούτ., *Hθ.*, 330 E: Οὐκοῦν πρώτη μὲν ἢ τῆς στρατείας ὑπόθεσις φιλόσοφον τὸν ἄνδρα συνίστησιν, οὐχ ἑαυτῷ τρυφήν καὶ πολυτέλειαν ἀλλὰ **πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην καὶ κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους** παρασκευάσαι διανοηθέντα.
- Πλούτ., *Hθ.*, 329 C: κοινὸς ἦκειν θεόθεν ἀρμοστής καὶ διαλλακτῆς τῶν ὄλων νομίζων, οὓς τῷ λόγῳ μὴ συνῆγε τοῖς ὅπλοις βιαζόμενος **≤καὶ>** εἰς ταῦτὸ συνενεγκὼν τὰ πανταχόθεν, ὥσπερ ἐν κρατῆρι φιλοτησίῳ μίξας τοὺς βίους καὶ τὰ ἦθη καὶ τοὺς γάμους καὶ **≤τάς>** διαίτας, πατρίδα μὲν τὴν οἰκουμένην προσέταξεν ἡγεῖσθαι πάντας, ἀκρόπολιν δὲ καὶ φρουρὰν τὸ στρατόπεδον, συγγενεῖς δὲ τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλοφύλους δὲ τοὺς πονηροὺς... **ἀλλὰ τὸ μὲν Ἑλληνικὸν ἀρετῇ τὸ δὲ βαρβαρικὸν κακία τεκμαίρεσθαι**

Αρρ., Αν., 7, 11, 8-9: θοίνην δημοτελή ἐποίησε, καθήμενός τε αὐτός καὶ πάντων καθημένων, ἀμφ’ αὐτὸν μὲν Μακεδόνων, ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς τούτων Περσῶν, ἐπὶ δὲ τούτοις τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅσοι κατ’ἀξίωσιν ἢ τινα ἄλλην ἀρετὴν πρεσβευόμενοι, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ’ αὐτὸν ἀρυόμενοι ἔσπενδον τὰς αὐτὰς σπονδὰς καταρχομένων τῶν τε Ἑλλήνων μάντεων καὶ τῶν Μάγων. **εὔχετο δὲ τά τε ἄλλα [καὶ τὰ] ἀγαθὰ καὶ ὁμόνοιάν τε καὶ κοινωνίαν τῆς ἀρχῆς Μακεδόσι καὶ Πέρσαις.** εἶναι δὲ κατέχει λόγος τοὺς μετασχόντας τῆς θοίνης ἐννακισχιλίους, καὶ τούτους πάντας μίαν τε σπονδὴν σπεῖσαι καὶ ἐπ’ αὐτῇ παιωνίσαι.

Αρρ., Αν., 7, 30, 3: ἐπεὶ καὶ αὐτός ἐμεμψάμην ἔστιν ἃ ἐν τῇ ξυγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, **ἀλλὰ αὐτόν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων·** τὰ δὲ ἔργα ἐκεῖνα ἐκάκισα ἀληθείας τε ἔνεκα τῆς ἐμῆς καὶ ἅμα ὠφελείας τῆς ἐ ἀνθρώπους· ἐφ’ ὅτῳ ὠρμήθην οὐδὲ αὐτός ἄνευ θεοῦ ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφὴν

Αρρ., Αν., 5, 8, 1-2: Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐζεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μηδὲ οἱ συστρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον. ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὡς ἐγγυτάτω τούτων ἐζεῦχθαι, ἢ εἰ δὴ τινι ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκείνη ἐχέτω.

Καρακάλλας

Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Σεβῆρος Ἀντωνῖνος Πῖος
Αὐγουστος (211 – 217 μ.Χ.)

Alexander as Heracles, Golden Medaillon, 2nd -3rd c. AD

